

Kleine Klaas

Kleine Klaas woonde in een houten huisje
in Oostzaan.

Het stond ingeklemd tussen de school en de kerk.

Kleine Klaas ging elke dag naar school.

Een keer per week ging hij naar de kerk.

Langs het dorp liep een brede sloot.

Soms ging Klaas vissen.

Of varen in een boot.

Hij trok de spanen door het water.

Maar de sloot was Klaas niet breed genoeg.

Hij wilde naar zee.

Hij droomde van verre landen.

Hoe groot moest hij daarvoor zijn?

De meester leerde Klaas lezen en schrijven.

Toen hij dat kon, mocht hij leren rekenen.

Dat rekenen kwam goed van pas.

Klaas hielp zijn vader in de herberg.

Hij rekende elke dag uit

hoe veel geld er was verdiend.

Klaas werd dertien, veertien, vijftien, zestien.
Niemand noemde hem nog Kleine Klaas.
Hij was gewoon Klaas geworden.
Het leek alsof Oostzaan elke dag kleiner werd.
De brede sloot werd een slootje.
De roeiboot werd een bootje.

Op een dag zei Klaas tegen zijn vader:
'Ik ga varen.
Ga je mee naar Hoorn?
Daar liggen altijd schepen in de haven.'

Een paar dagen later bracht Klaas' vader hem
naar Hoorn.
Klaas ging op zoek naar werk op een schip.

Dat was al snel gevonden.
Klaas ging aan boord
Hij zwaaide tot er van Hoorn niets meer te
zien was.

Alles wat hij zag was zee.
Hij rook zee.
Hij voelde zee.
Hij werd de zeeman die hij altijd had willen zijn.

Kaper

Op een dag kwam Klaas terug naar Oostzaan.
Hij trouwde met Trijntje.
Hij werkte in de herberg.
Op zaterdag zat hij op een bankje.
Voor zijn huisje tussen de school en de kerk.
Naar school ging hij niet meer.
Maar wel elke zondag naar de kerk.

Een paar jaar later zei Klaas tegen Trijntje:
'Ik moet gaan.'
Een zeeman verdient zijn geld op zee.'
En Klaas vertrok.

